

[N. P. Andreasen.]

er lige ved at tro paa, at der er blevet nedlagt flere Brug, i hvert Fald i de senere Aar, end der er oprettet nye Brug af det offentlige.

Med disse Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister skal jeg endnu en Gang anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Oluf Pedersen: Fra mange Sider, saa vidt jeg ved ogsaa fra den højtærede Landbrugsminister, er der talt om, at vi skulde have øget Udstykning nu efter Krigen. Jeg mener, at Tanken ikke alene er god, men at en øget Udstykning er en Nødvendighed. Vi maa skaffe Plads til Landets Ungdom baade for Ungdommens Skyld og for Landets Skyld. Vi har jo dygtige Landbrugere her i Danmark. Naar Høstudbyttet under den sidste Verdenskrig var paa 56 Millioner Afrørdeenheder, medens det har været helt oppe paa 113, altsaa det dobbelte, under den nuværende Krig, er det et Tegn paa, at dansk Landbrug er dygtigt, og man kan godt tage Hatten af for Landmanden, han lever saa sandelig ikke paa den øvrige Befolknings Bekostning. I alt Fald gælder det ikke for det almindelige Landbrug. Derimod kan det maaske nok gælde for det store Landbrug, der har saa mange Begunstigelser, og som ogsaa under denne Krig har levet højt paa den Begunstigelse, der opnaas gennem en alt for høj Kornpris. Der kan man vistnok om det store Landbrug sige, at det lever paa den øvrige Befolknings Bekostning. Vi ved, at det mindre Landbrug har dobbelt samfundsmæssigt Udbytte pr. Hektar i Forhold til Herregaardene, men vi ved ogsaa, at efter det forbavsende Skattesystem, som vi stadig opretholder her i Landet, betaler Husmandsbruget dobbelt Skat pr. Arealenhed.

Det er helt urimeligt, at man i Danmark fortsat opretholder det Princip, at der skal betales Skat af Varerne, saadan at man gør Varerne dyrere og vanskeligere tilgængelige, i Stedet for at man gik den eneste rigtige Vej: at lægge Skatten paa Jorden, hvilket vilde gøre Jorden billigere og lettere tilgængelig. Dette overordentlig vigtige Forhold kender forhaabentlig den højtærede Landbrugsminister, og det kendes antagelig ogsaa af Rigsdagens Medlemmer — det vil jeg da haabe for Medlemmernes Skyld —, i alt Fald kendes det af Husmændene. Antagelig kendes det ogsaa af det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, selv om han næppe tør sige det her i Tinget. Men saadan er nu engang Forholdet, at

Skat paa Jord gør Jorden billigere og lettere tilgængelig, medens Skat paa Varer gør Varerne dyrere og vanskeligere tilgængelige. Det er paa den Baggrund, at Husmændene kræver en Skatteomlægning, men det kan vel næppe ventes, at Regeringen vil foreslaa en saadan.

Den tidligere Landbrugsminister kredsede lidt om Spørgsmaalet om Adgangen til Jorden og var lidt inde paa Muligheden af Ekspropriation, saa vidt jeg kunde forstaa. Men der er det mærkelige ved Ekspropriation, som ikke bør glemmes, at Ekspropriation har altid givet dyrere Jord — det er ikke det bedste til Formaalet. Hvis man derimod lægger Skatten fra Varerne over til Jorden, faar man den Jord frem, som det ærede Medlem Hr. Bording vel sagtens ogsaa ønsker man skal have frem.

Man kan nok sige som den ærede konservative Ordfører, at der er daarlige Vilkaar for de smaa Brug, og derfor skal man være varsom med Udstykningen. Men det virkelige Forhold er, at det er Lovgivningen, der har skabt de daarlige Vilkaar for de smaa Brug, og det er Lovgivningen, der har skabt de særlig gode Vilkaar for Storbruget. Det maa man tage i Betragtning. Man kan ikke føre en saadan Politik, at først gennemfører man en Ordning, der giver gode Vilkaar for Storbruget og daarlige for Smaa-bruget, og saa siger man: saa er der ingen Baggrund for Udstykning! Det hører ingen Steder hjemme.

Men selv om Regeringen nu ikke — jeg er ikke meget forhaabningsfuld — kan antages at gøre det helt rigtige, mener jeg, at den kunde godt gøre noget for at øge Udstykningen, og jeg tror ikke, det var for tidligt, at den gjorde det. Nu har Udstykningen gennem en Aarrække praktisk talt staaet i Stampe. Jeg spørger direkte den højtærede Landbrugsminister: Kan vi vente, at de nazistiske Godsejeres Jord bliver stillet til Raadighed for Landets Ungdom? De nazistiske Reder, som disse Landsforrædere lavede til stor Fare for Landet, maa vi vel have udryddet nu, det maa vel være et Led i den Udrensning, vi skal have foretaget. Kan vi vente et Forslag fra Regeringen, eller er det saadan, at man ønsker, at jeg skal komme med saadan et Forslag? Det kan man godt faa, men det maa vel være Regeringens Opgave, og derfor spørger jeg.

Hvis det er rigtigt, at Ministeren er velvillig over for Udstykningen, kan jeg ikke forstaa, hvorfor Ministeren ikke benytter Tiden før Valget, for der er ingen, der